

skal Indskyderne udpege to Medlemmer af Likvidationskomiteen i Overensstemmelse med Regler, fastsatte af Ministeren. Det er nu ikke ganske faa Dage siden, at den højtærede Minister i et Samraad med Udvalget blev paa det rene med, at en saadan Ordning vilde blive foreslaaet og finde enstemmig Tilslutning indenfor Udvalget, og da det jo er en Sag, der haster, baade for at Indskyderne snarest muligt kan faa den Indflydelse, de har et berettiget Krav paa, og for at faa tilvejebragt Ro om Likvidationsarbejdet, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han har foretaget Overvejelser af, hvilke Regler han vil bringe til Anvendelse ved Udpegningen af Indskyderrepræsentanter. Det vilde være meget ønskeligt, om Ministeren kunde give saadanne Oplysninger. Da der er forløbet lang Tid, siden Overvejelserne angaaende dette Spørgsmaal blev bragt til Afslutning og til Ministerens Kundskab, kan jeg ikke tro andet end, at en saadan Overvejelse maa være foretaget, og at Ministeren kan gøre Rede for, hvorledes han ved Valget af de to nye Medlemmer til Likvidationskomiteen vil sikre Indskyderne en virkelig Repræsentation og tillige en forretningskyndig Indsigt, hvilket, som jeg gjorde opmærksom paa ved Sagens første Behandling, ganske mangler i den Likvidationskomité, som den højtærede Minister har udpeget, hvori det jo er den juridiske Indsigt, og jeg kan næsten sige den alene, som har faaet Plads.

Ærede Medlemmer, som har gennemlæst den meget fyldige Betænkning, som er afgivet, vil have lagt Mærke til, at man fra Udvalgets Side har ønsket en nærmere Undersøgelse af alle de Omstændigheder, som knytter sig til Revisions- og Diskontobankens Sammenbrud, og den højtærede Minister har henvist til, at han gennem Bankinspektionen allerede er i Færd med at lade en saadan Undersøgelse foretage. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Bankinspektionen foretager denne Undersøgelse paa Grundlag af en Instruktion fra den højtærede Minister. Hvis dette er Tilfældet, synes det mig ikke at være uden Interesse for Tinget at blive bekendt med Indholdet af denne Instruktion, og i hvert Tilfælde kunde jeg ønske at spørge den højtærede Minister, om han kan oplyse for det høje Ting noget om, hvor vidt man er fremme i denne Undersøgelse, hvornaar den kan ventes tilendebragt, ligesom det ogsaa vilde være af Interesse at faa nærmere Rede paa, hvorledes den højtærede Minister til sin Tid, naar Undersøgelsen er fore-

taget, tænker sig at give Rigsdagen Meddelelse om dens Resultat.

I denne Forbindelse kommer jeg ind paa et andet Spørgsmaal, som ogsaa er berørt i Betænkningen, nemlig hvem der har Ansvar for Indholdet og Offentliggørelsen af den Erklæring, som udsendtes gennem den københavnske Presse den 30. Januar 1922 som Afslutning paa Rekonstruktionsarbejdet. Thi der er jo det mærkelige, at der er slet ingen, der vil kendes ved den Erklæring. Jeg ved ikke, om man fra Bankernes Side ubetinget tager Afstand fra Indholdet — det har jeg ikke Indtrykket af, der er i alt Fald ikke fremkommet noget, som kunde bestyrke Formodningen om, at Indholdet af denne Erklæring ikke var i Overensstemmelse med det, som de forhandlende Parter var naaet til —, men for Udsendelsen hæfter i hvert Fald ingen, synes det, og som Følge deraf hævder man fra alle Sider, at for hele denne Erklæring er der overhovedet ingen, der har Ansvar. Jeg tror nok, jeg tør sige, at da den Oplysning blev givet i Udvalget, vakte den den allerstørste Forbavselse, thi Almenheden er dog ganske sikkert og med fuld Ret gaaet ud fra, at Erklæringen af 30. Januar 1922 var fremkommet som Resultat af Forhandling mellem Parterne og offentliggjort ved Parternes Initiativ. Dette synes ikke at være Tilfældet. Nu synes det mig, at denne Erklærings Indhold maatte være af den allerstørste Interesse ogsaa for den højtærede Erhvervsminister i de Forhandlinger, som jeg maa antage, at han har ført med Bankledelserne forud for Sammenbrudet af Revisionsbanken, og jeg spørger den højtærede Minister: Har han ikke, idet han, saaledes som han siger, har udfoldet Bestræbelser for at faa Hovedbankerne til at træde hjælpende til, saa at Sammenbrudet af Revisions- og Diskontobanken kunde være undgaaet —, har han ikke under disse Forhandlinger fremholdt for Bankledelserne denne Erklæring? Thi hvis han ikke har det, skønner jeg ikke, der kan have været nogen synderlig Styrke i hans Bestræbelser for her at naa et Resultat, og har den højtærede Minister fremholdt Erklæringen for de Bankledelser, med hvem han forhandlede, maa jeg da gaa ud fra, at han allerede paa dette Tidspunkt er blevet gjort opmærksom paa, at for denne Erklæring hæftede ingen, ingen vilde overtage Ansvar, hverken for dens Indhold eller for dens Offentliggørelse. Men hvis dette er Tilfældet, synes det mig rigtignok ganske mærkvær-